

flaaet et Alderstillsæg, der kan stige indtil 500 Rb., hvortil desforuden kommer et Sædtillsæg, som for denne Klasse maaskee vil blive henved 300 Rb.; Gagen kan altsaa efter nogle Aars Forløbstige indtil nogle og tredive hundrede Rigsdaler, og dette maa, som jeg allerede har tilføjet mig at udtale, dog vistnok ansees for en tilstrækkelig Lønning. Det samme gjælder med Hensyn til Stigningen af Gagerne for de øvrige Classer. Derimod har jeg ikke været med at stille det Fleertalsforslag, der gaaer ud paa, at en Omflytning i Classerne paa Tavlerne over de forskjellige Embeder skal finde Sted, og jeg har villet gjøre opmærksom herpaa, da dette ikke ligger klart udtrykt i Udvalgets Betænkning. Jeg hører, som bemærket, ikke til det Fleertal, der har foreslaaet, at forskjellige Embeder skulle rykkes ned i andre Classer, og Grunden, hvorfor jeg ikke har været med at stille disse Forslag, er den, at jeg erkjender, at jeg ikke tilstrækkelig kan oversee de forskjellige Forhold, som det er nødvendigt at kunne overse, for med nogen Begrundelse og Berettigelse at kunne foreslaae en saadan Omflytning og Rykkelse i de forskjellige Classer; jeg har ikke turdet befatte mig dermed, og jeg troer heller ikke, det er rigtigt, naar Udvalgets Fleertal har gjort det; thi jeg er af den samme Mening, som den ærede Rigsdagsmand for Aarhuus Amts 2den Valgkreds (Herh) for et Dieblif siden udtalte, at det dog er Regjeringen, der her i det foreliggende Tilfælde har og kan have et noiere Kjendskab til og en større og bedre Oversigt over disse Forhold. Man maa heller ikke overse, at naar man, som foreslaaet, omflytter og nedrykker saamange Embeder i de forskjellige Classer, idet man tillige har nedsat Gagernes Størrelse, saa forringer man virkelig derved i en væsentlig Grad Embedsgagerne i det Hele; thi det er en ikke ubetydelig Nedsættelse i Gageringen, der foregaaer derved, at man rykker et Embede ned fra en Klasse til en anden. Det er af denne Grund, men dog nærmest af den, jeg før nævnte, nemlig at jeg ikke tiltroer mig tilstrækkelig Indsigt i at bestemme, hvilke Classer de forskjellige Embeder skulle staae i, at jeg ikke har været med at stille disse Forslag. Den ærede Ordfører fremhævede, navnlig med Hensyn til de Borge-

mesterembeder, der ere opførte i 1ste Klasse og som af det samme Udvalgs Fleertal, hvor til jeg ikke hører, ere foreslaaede at skulle nedsættes i 2den Klasse, at disse Embeder efter deres hele Stilling og efter alt hvad der foreligger, ikke alene vilde kunne komme til at staae i 2den Klasse, som nu er foreslaaet af Fleertallet, men endogsaa kunde komme ned i 3die Klasse; jeg troer endogsaa, at han nævnte, at et af dem kunde komme ned i 4de Klasse; men der er allerede af den ærede Rigsdagsmand for Aarhuus Amts 2den Valgkreds (Herh) gjort opmærksom paa, at disse Embeder for en meget stor Deel lønnes af vedkommende Byer eller Communer, ja, vi have jo endog hørt og det har ogsaa foreligget for os i Udvalget, at der er et af disse Embeder, navnlig det i Randers, der for største Delen lønnes af selve Byen, og det forekommer mig derfor ikke at være rigtigt at ville have disse Embeder ned i en Klasse, hvor Lønningen ikke er saa stor som den, der nu udredes af selve Kommunen til dette Embede. Der var en Bemærkning af den samme ærede Rigsdagsmand (Herh), som jeg dog ikke troer holder Stil, nemlig den, at han meente, at Grunden til, at saa mange Retsbetjentembeder i Aarets Løb vare besatte ved Constitution, var den, at den højeste Gage for disse Embeder i Finantsloven for indværende Finantsaar var ansat for lav, nemlig indtil 2,500 Rb., og det var saaledes hans Mening, at Ingen vilde fast overtage disse Embeder til denne Gage. Jeg troer rigtignok, at den ærede Rigsdagsmand feiler i saa Henseende; jeg troer, at Grunden dertil er en ganske anden; thi jeg er fuldt forvisset om, at den ærede Justitsminister meget godt vil kunne faae disse Embeder besat med den Gage, der er opført og bestemt i indværende Aars Finantslov.

Lange: Jeg vil blot tillade mig at henlede Opmærksomheden paa en lille Piece, som fornylig er indkommet om Embedsstanden paa fast Gage eller Bidrag til rigtig Opfattelse og Burdering af Sportelindtægt og fast Gage, i hvis Fortale Forfatteren, C. F. Holm, der tidligere har været Rigsdagsmand, yttre om, at disse Dplysninger ved deres fuldkomne